

Spolková země Česko. Užitečný idiot, kterého občas poplácají po bůčku. Při představě liberálních úderníků ve vládě se komentátor Tomáš Vyoral křížuje

- CZ24 News | 22. května 2021

ČESKO: Žvásty a volání po cenzuře všeho druhu. Těžko říct, co přesně by Česku přinesla vláda Pirátů, míní komentátor Tomáš Vyoral. Podivuje se i nad novou vlnou fascinujícího „pokroku“ ze Západu, nevynechal ale ani Janu Maláčovou či Petra Arenbergera.

Na Ministerstvo zahraničí se vrací bývalý ministr Jan Kohout, tentokrát v roli náměstka. Bude zodpovědný za koordinaci příprav českého předsednictví v Evropské unii. Můžeme podle vás předsednictví zvládnout lépe než poprvé? Co bychom během něj měli akcentovat, kdyby to bylo na vás?

Předně je úplně jedno, kdo a co tam bude za nás akcentovat. Kdybych tam ze své pozice nikoho šel cokoli plácát, pardon házet moudra či, jak se říká, perly sviním, tak to bude mít stejný význam a dopad, jako bude mít to, co tam bude proklamovat kdokoli z našich papalášů. Neb my jako Česká republika, nebo chcete-li po vzoru německých spolkových států Česko, jsme jen kolonií, lokajem, často užitečným idiotem – jak se ukazuje třeba u Vrbětic, který slouží svým „spojencům“ a koná na základě jejich befelů. Nic si nenalhávejme, na rozdíl od lži a sebeklamů našich politiků, novinářů a dalších světaznalců – pro onen, mnohými nekriticky, zbožňovaný západ jsme často ničím.

Nicméně budou-li naši zástupci na předsednictvu pravověrně prounijní a poplavou s řádným proudem jako leklé ryby, což je předpoklad a prakticky podmínka, pak přijde potlesk ve stoje a poplácání po bůčku či podbradku.

Měl-li by apel nějaký smysl a měl-li bych já akcentovat na členské státy a na EU politbyro jako takové, pak bych apeloval na absolutní zeštíhlení onoho byrokratického parazitujícího molochu a minimalizaci posvěcené korupce, kterou zvou v orwelllovském stylu dotacemi. Na návrat k původním – nebo alespoň původně avizovaným – kořenům, kterými jsou volný pohyb osob, zboží a kapitálu. I

když třeba říct, že s odstupem času i ten pohyb osob, zejména z pohledu řízené migrační invaze, i kapitálu, který jde běžně dostředivě zejména k Německu, je již notně prohnílý. Jakkoliv jsem proti většině regulací, tak národní státy a jejich představitelé, kteří jsou skutečnými vlastenci, a nikoliv ovládanými globalčiky by se v zájmu svých zemí a občanů měli snažit zpátky získat pravomoci rozhodovat o sobě samých, minimálně v těch nejkritičtějších bezpečnostně-hospodářských otázkách, ale nejen.

A co akcentovat nejspíše budeme? Na jaká témata by došlo, kdyby vládu sestavovali Piráti?

Víte, že ani netuším? Očekávám prefabrikované fráze o jednotě, spolupráci, společném postupu proti Rusku a Číně. Nějaká ta slova jako „spolu to zvládneme“ a „musíme být jednotní“ a „semknutí“. Možná další žvásty o spravedlivém rozdělení migrantů, vakcín, případně o zdárném boji proti PR covidu ze strany EU. Může přijít na další volání po cenzuře všeho a všech ve jménu našeho dobra. V tom jsou dobří eurohujerši prakticky všech zemí. A tím jsem se dostal možná k jednomu z témat, které by Pirátská extrémně komunistická strana nadhodila.

Předseda Pirátů Ivan Bartoš se ocitl pod tlakem kvůli svým starým prohlášením. „S muslimskou Evropou nemám problém,“ psal v roce 2009 na pirátském fóru krátce předtím, než byl zvolen předsedou strany. Je to problém pro vás?

Pro mne je problémem celá Pirátská strana, celé jejich vedení včetně Bartoše. Jde o sebranku mladých, liberálně pokrokových, v tom negativním slova smyslu, úderníků extrémně levicového a nedemokratického smýšlení, proti nimž jsou současní a zřejmě i ti bývalí komunisti žabaři. Strana klame rameny, že jde o svobodomyšlnou mladou krev, která si nezačíná se zavedenými strukturami. Opak je nicméně pravdou. Jde o nekriticky globalistickou, prounijní, promigrantskou, proLGBTQXYZ, proekoteroristickou sebranku, jednající proti zájmům ČR, která má bohužel našlápnuto do vlády. A pak pánbůh s námi. Jinak člověk se logicky nějakým způsobem vyvíjí, ale panu Bartošovi v jeho prozření nevěřím ani slovo.

„Kosovo je Srbsko,“ napsal tehdy také Bartoš. Když si to tedy shrneme, Bartošovi z roku 2009 by nevadila muslimská Evropa, ale chtěl srbské Kosovo a Česko mimo EU. Jde o konzistentní postoje?

Zcela evidentně nejde. A jak jsem řekl, Bartošovi nevěřím ani jeden dred na jeho hlavě. Ne podle slov, ale podle činů poznáte je. A to platí pro všechny.

Prezident Miloš Zeman se při setkání se srbským protějškem Aleksandarem Vučićem omluvil za bombardování Jugoslávie v roce 1999. Je to podle vás správně? A pokud ano, je to dostatečné?

Víte, umění omluvit se, kterým Miloš Zeman navíc úplně nevládne, je sice hezké, ale pro něco zkrátka omluva neexistuje. Trochu nerozumím tomu, proč ta omluva musela přijít až po dvaceti letech. A pan prezident má víc než máslo na hlavě, jelikož toho času při našem urychleném vstupu do NATO a následném teroristickém – slovy mytizovaného klasika humanitárním – bombardování Srbska, byl z pohledu ČR jednou z ústředních postav, jakkoliv i tehdy tuším bombardování odsuzoval. Ačkoliv Miloš Zeman uvedl, že pokání osvobozuje, tak nezproštuje viny. Mám takový pocit, že v současné době by se s nadsázkou někteří dojali k slzám i nad Hitlerem, kdyby se omluvil. Samozřejmě za předpokladu, že by nyní smýšlel tak, jak má, protože tak je to správně, a tak to má být.

Měli by Zemanova příkladu následovat jiní? Kdo?

Jak jsem řekl, některé činy jsou neomluvitelné. A navíc v současné době pokrytectví, kdy si řada lidí myslí, že se omluvou zbaví viny, si nejsem úplně jist její upřímností a relevancí. A rovněž opakuji: Důležitější než slova jsou činy.

Ministryně práce a sociálních věcí Jana Maláčová v rozhovoru pro Aktuálně.cz řekla, že bez sociální demokracie ve Sněmovně by „miliony lidí v této republice neměly zastání“. Je to pravda?

Bez soudobé sociální demokracie bychom byly především všichni svobodnější a méně zadluženější. Maláčová, která je stejně jako Hamáček nebo Petříček převlečenou TOPkařkou, se nezastává milionu lidí. Ba naopak, ta slouží malé hrstce majitelů. Ostatně hrdá členka think-tanku a trojského koně známého jako Aspen Institute, který sdružuje takzvané lepší lidi napříč politickým, mediálním, byznysovým či uměleckým spektrem. Mezi členy kupříkladu najdeme Plagu, Havlíčka, Hamáčka, toho času Babiše, Farského, Rakušana, Charanzovou, Žantovského, Špicara, Vojtěcha, Kartouse, Kundru, Fischera, Hříba a podobný farizejský výkvět.

Studentka práv na Abertay University ve skotském Dundee čelí disciplinárnímu řízení a hrozí jí vyhazov. Dovolila si totiž říct, že ženy mají vagíny a že mezi oběma pohlavími existuje rozdíl ve fyzické síle. Co na to říct, zmizela na Západě svoboda projevu?

Ta zmizela už dávno. Protežování a pozitivní diskriminace menšin na úkor většiny je součástí nového neomarxistického třídního boje a rozdmýchávání svárů. Povoleno je říkat pouze Black Lives Matter a poklekávat před černými. Za to vás poplácají, vychválí do nebes a dostanete diplom, teda nějaké ocenění. Ale zkuste nepokleknout, dovolit si říct, že nevěříte barevné z královské rodiny nebo napište all lives matter nebo nedej bože white lives matter. Pak vás vyloučí z veřejného prostoru, budou ostrakizovat, a nakonec vyhodí z práce tak, jak se to děje. V naší pseudodemokracii máte právo na svůj názor, ale běda, jak je jiný než ten jejich jediný správný.

Obáváte se, že by k něčemu takovému mohlo brzy docházet i u nás?

Ale to se u nás přece už dávno děje. Lékaři, v době PR covidu přece tak nepostradatelní, jsou Svědky covidovými vyhazováni z práce, když si dovolí skepticky a opatrně, jak velí selský rozum a lékařská povinnost, vyjádřit se vůči očkování. Televizní moderátor, když si výjimečně a odvážně dovolí konfrontovat některého z nedotknutelných, věčně hysterických a na našich kapsách parazitujících, koronafašistů, je na čas suspendován a donucen k ponižující omluvě. Politikovi, jakkoliv si o něm můžeme myslet cokoliv, je na půdě Sněmovny vypínán mikrofon, aniž by se jeho projev jakkoliv vyjímал mezi tlachy jiných – ovšem uvědomělých – papalášů. A třešničkou na dortu je, že bývalý komunista, který nikomu nevadí, soudruh Rychetský, pak coby vzývač cenzury sedí v čele Ústavního soudu.

Generální ředitel České televize Petr Dvořák na zasedání Rady ČT oznámil, že podává trestní oznámení na členku tohoto kontrolního orgánu Hanu Lipovskou. Hlavním důvodem pro tento krok prý bylo tvrzení, že Dvořák ohrožuje radní Lipovskou na životě. Dvořák se prý už musel začít bránit. Co si o tom myslíte, musel?

Pokud si dobře pamatuji, pak Hana Lipovská sama někde řekla, že Dvořák o její život neusiluje. Takže spíše mi to ze strany nedotknutelného soudruha ředitele, toho času člena KSČ, nyní ve službách amerického Velkého bratra, přijde jako hon na čarodějnice. Bude ostrakizován, kdo poukáže na to, že v rámci PR dělá jeho eurounijně-washingtonská ČT kšefty s Leica Gallery patřící jeho ženě, nebo že Dvořák ke svému štedrému platu dostává ještě každý rok bonusy v hodnotě několika milionů, zatímco ČT má zcela mimozemsky už několik let při rozpočtu několika miliard hospodářský výsledek nula, opakuji nula. To je něco tak nadpozemského, že by se k Dvořákovi mohli

přijít učit nejlepší ekonomové. Nebo možná spíš obsesivní tuneláři a morální mrzáci typu Prymuly, Arenbergera a spol.

Ministr zdravotnictví Petr Arenberger má, zdá se, pořádný problém. Poté, co se v jeho majetkovém přiznání nově objevilo dalších 62 nemovitostí, se řeší také to, že nemocnici, které šéfoval, pronajímal vlastní archivační prostory. Nutno dodat, že objekt leží v povodňové oblasti, což pro úschovu papírových materiálů zřejmě nebude to nejlepší. Měl by podle vás Arenberger skončit? Proč premiér Babiš nekoná?

Že člověk na exponované pozici, jakou současný ministr strachu a smrti bezpochyby je, musí být buď vydíratelný, úplatný, nebo absolutní blb, případně různý mix toho všeho, je jasné. Ale že Babiš v Arenbergerovi najde prakticky na chlup stejného obsesivně tunelářského papaláše a fašistického paznehta jako v Prymulovi, je až zarážející. Arenberger měl skončit hned, co nastoupil, když bohorovně prohlásil, že bude svým stanným právem vědomě porušovat zákon. Konec Arenbergera se nicméně zřejmě blíží vzhledem k mediálnímu humbuku a stále dalším kostlivcům ve skříni tohoto na první pohled odporného stvoření, které by tak rádo análně testovalo děti. Raději ani nepomýšlím na to, čím. Jakkoliv Babiš střídá své ministry smrti jak svaté na Velehradě, tak je třeba jim přece jen dát chvíli čas, aby to nebyl absolutní faux-pas.

Zdroj: <https://www.parlamentnilisty.cz/>